

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 324/2015
18.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца С.Б. из П., чији је пуномоћник Б.М., адвокат из А., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државни правобранилац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1883/14 од 20.10.2014. године, у седници одржаној 18.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1883/14 од 20.10.2014. године, тако што се одбија жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Сомбору П1 1363/2013 од 11.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 1363/13 од 11.04.2014. године усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати разлику зараде по основу прековременог рада, рада на дане државних и верских празника и рада ноћу почев од маја 2007. године, за 2008. и 2009. годину, као и за 2010. годину закључно за мај месец; обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 111.588,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1883/14 д 20.10.2014. године усвојена је жалба тужене и преиначена пресуда Основног суда у Сомбору П1 1363/2013 од 11.04.2014. године тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату тражених износа по основу увећане плате за прековремени рад, рад ноћу и за рад у дане државних и верских празника за период од маја 2007. године до маја 2010. године заједно са траженом законском затезном каматом, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. и члана 506. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка због којих се може изјавити, у смислу члана 407. став 1. Закона о парничном поступку.

Према чињеничном стању, на коме је заснована побијана одлука, тужилац је запослен код тужене са звањем полицајца прве класе од 27.04.2008. године. Тужена је тужиоцу обрачунавала плату према утврђеним коефицијентима, на основу Правилника о платама запослених у Министарству унутрашњих послова и на основу тога је донето решење којим је утврђен коефицијент за тужиоца у укупном износу од 17,78. На основу налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке утврђено је колико је тужилац остварио часова прековременог рада, ноћног рада и рада у дане државних и верских празника у утуженом периоду, као и колико износи увећана плата за тужиоца по наведеним основима за појединачне месеце. Вештак је упоредио плату тужиоца са платама полицијских службеника који имају исти статус овлашћеног службеног лица као и тужилац, а немају изразите нередовности у раду. Такође је вештак утврдио колико сати прековременог рада, рада на дане државних и верских празника и рад ноћу су остварили упоредни радици распоређени на радно место полицајца са статусом овлашћеног службеног лица који немају изразите нередовности и утврђено је да постоје разлике у односу на остварене прековремене сате између упоредних радника и тужиоца. Даље је утврђено да полицијски службеник МУП-а, који је распоређен на радно место дактилографски и административно-технички послови, има укупан коефицијент 12,35. Када се ставе у однос коефицијенти полицајца и дактилографа по члану 3. коефицијент полицајца је већи за 49,10 % по члану 4. коефицијент полицајца је већи за 41,43 %.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је нашао да тужилац основано потражују утужени износ, који му припада на основу члана 147. Закона о полицији, на име увећања по основу прековременог рада, рада ноћу и у дане државних и верских празника, јер додатни коефицијент који тужилац има у односу на упоредне раднике који немају статус овлашћеног службеног лица није одређен по основу нередовности, већ различитог статуса, због чега је тај суд и усвојио тужбени захтев.

Побијаном правноснажном одлуком преиначена је првостепена пресуда и тужбени захтев тужиоца одбијен, уз закључак другостепеног суда да је тужиоцу, одређивањем додатног коефицијента у складу са Правилником о платама запослених у МУП-у, већ извршено увећање коефицијента по основу

нередовности у раду (прековремени рад, рад ноћу и у дане државних и верских празника), због чега неосновано потражује исплату утуженог износа, на име накнаде по истом основу.

Врховни касациони суд налази да се ревизијом основано указује да је приликом одлучивања о тужбеном захтеву погрешно примењено материјално право.

Законом о полицији („Сл.гласник РС“ бр.101/05 и 63/09, који је био на снази у спорном, утуженом периоду), одређено је да се основна плата запослених код тужене, састоји од основице коју утврђује Влада и основног и додатног коефицијента у односу на звање, радна места, односно послове на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, посебне услове рада, опасност, одговорност и сложеност послова (члан 146. став 2. Закона). Додатни коефицијент утврђен у складу са чланом 146. став 2. овог Закона, применом на основицу, увећава плату за 30 до 50% у односу на плате других државних службеника (члан 147. став 1.), а уз сагласност Владе, за поједине категорије запослених могу се утврдити додатни коефицијенти који омогућавају увећање и за више од 50% у односу на плате других државних службеника (члан 147. став 2. истог Закона). Правилником о платама запослених у МУП-у, од 26.06.2006. године, одређени су додатни коефицијенти запослених.

Правилна примена наведених законских одредаба подразумева да полицајци и овлашћена службена лица запослена код тужене, почев од ступања на снагу Правилника о платама од 26.06.2006. године до 08.12.2011. године, када су ступиле на снагу измене Закона о полицији (“Сл.гласник РС” 92/11), немају право на увећање плате по основу нередовности у случају да је њихова плата већ увећана 30 до 50% у односу на плате других државних службеника. Међутим, да ли је плата полицајца који има статус овлашћеног службеног лица увећана за наведени проценат, представља фактичко питање, које је потребно утврдити у сваком конкретном случају и то поређењем са платом полицајског службеника истог степена школске спреме који такође има статус овлашћеног службеног лица, али који нема нередовност у раду. Дакле, сама садржина одредбе члана 147. Закона, указује да приликом утврђивања да ли је тужиоцу већ увећана плата по овом основу, упоредни радник не може бити државни службеник коме је у старту утврђен нижи коефицијент већ по основу радног статуса – радног места и по основу разврставања у знатно нижи платни разред, како је то учињено у спроведеном поступку пред другостепеним судом.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да је првостепеном одлуком правилно примењено материјално право када је усвојен тужбени захтев, пошто је утврђено да тужиоцу, приликом одређивања додатног коефицијента, није признато право на увећану зараду по основу нередовности у раду (прековременог и ноћног рада, као и за рад у дане државних и верских празника), с обзиром да има исту плату као и други запослени који имају статус овлашћеног службеног лица, а немају нередовност у раду као што је то случај са тужиоцем, док је разлика у плати и коефицијенту између тужиоца и осталих запослених (који су узети као упоредни радници, а који немају статус овлашћеног лица) заснована управо на различитом статусу тужиоца и тих лица.

Имајући ово у виду, као и да је побијаном одлуком, погрешном применом материјалног права преиначена првостепена пресуда, Врховни касациони суд је применом члана 416. став 1. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**